

El PP acaba les autopistes d'Eivissa sense saber-ne els efectes electorals

En dos anys, el Govern ha culminat la construcció del projecte urbanístic més controvertit de les Balears, però les enquestes indiquen un suport minoritari a la nova infraestructura.

Les obres de les autopistes d'Eivissa han costat vora 170 milions d'euros

“A teniu les carreteres que vos mereixieu”. La frase fou pronunciada en un míting per Jaume Matas, president balear, amb una eufòria immoderada, davant centenars de militants del PP d'Eivissa. Aquests mots representen el punt final de les obres de les autopistes que s'han fet a l'illa més gran de les Pitiüses. No hi ha hagut cap acte inaugural, cap tallada de cinta, però la consellera d'Obres Públiques, Mabel Cabrer, ha anat presentant, en conferències de premsa successives, l'acabament del *desdoblament* (el PP no admet el terme *autovia*) de les carreteres de l'aeroport, Sant Antoni i la circumval·lació de la ciutat d'Eivissa.

En total, són 22 quilòmetres fraccionats en tres segments (segons l'oposi-

ció, per no haver de licitar el projecte sencer, que hauria permès que hi participessin empreses europees). Tot plegat ha costat uns 170 milions d'euros, si només es té compte el pressupost de construcció. Les obres s'engegaren a mitjan 2005 amb la duplicació de l'amplada del segon cinturó de ronda, que envolta la ciutat. El gener de 2006 es començaren les autovies de l'aeroport i Sant Antoni, que inclouen passos elevats, túnels llargs, enllaços subterranis i grans rotondes.

Va ser aleshores, sobretot entre el gener i l'abril, quan la població local va oposar-se físicament a les excavadores, i hi van arribar forts contingents antiavalots per obrir pas a les màquines. Mai no s'havia vist res d'igual a Eivissa. Aquells mesos, l'illa es trobava en estat

de xoc, en una tensió extrema. Mitja dotzena d'excavadores aparegueren cremades, hi havia protestes ciutadanes quasi cada dia i la tensió política arribà al màxim. A la darrera manifestació a la ciutat, unes 15.000 persones sortiren al carrer per dir no a les obres. La premsa de tot Europa se'n féu ressò i l'empresari i ex-ministre Abel Matutes era assenyalat com a principal beneficiari dels projectes. De fet, ell és directiu d'una de les empreses adjudicatàries.

Però a partir de l'estiu de 2006 la reivindicació popular es va anar refredant. Les accions de protesta anaren escassejant cada vegada més fins que van desaparèixer. Les màquines anaven fent la feina, es començava a asfaltar algun tram i ja tot semblava imparabile. Els recursos judicials eren desestimats l'un rere l'altre, malgrat les irregularitats evidents comeses pel Govern en els tràmits d'expropiació. Les autovies anaven configurant-se damunt el terreny.

El miracle que esperava la Plataforma Antiautopistes mai no va arribar. “El malson s'ha fet realitat”, admetia fa poc Marcos Lluy, un dels dirigents, que, amb tot, advertia que “la lluita no s'ha acabat”. Ara, la Plataforma s'ha transformat en un moviment polític, Eivissa pel Canvi, integrat per gran part dels activistes que es plantaren davant les màquines. Un d'ells, detingut unes quantes vegades per la Guàrdia Civil, és Albert Prats, professor d'institut, que es presenta com a número 2 a la llista del Consell Insular d'Eivissa, en coalició amb el PSOE. L'esquerra vol traduir a les urnes el rebuig popular contra les autopistes.

“La gent donarà suport a les obres”. Quan fa declaracions, la consellera d'Obres Públiques, Mabel Cabrer, subratlla sempre la mateixa idea: “Quan les noves carreteres siguin acabades, els eivissencs n'estaran encantats. Fins i tot molts dels qui s'hi oposaven les aplaudiran quan vegin la comoditat amb què s'hi circula”, diu Cabrer. El president

balear, Jaume Matas, i l'eivissenc, Pere Palau, remarquen aquesta mateixa idea en els discursos que fan.

És cert que una part de la població, una vegada acabades les autovies, destaca que hi ha hagut millores. "Només he trigat quatre minuts entre ca meua i la feina", afirmen alguns, meravellats. Però qui raona així sol ser gent que, fonamentalment, ja estava d'acord amb els projectes. Aquells qui els rebutjaven, els continuen rebutjant: "El primer dia que vaig entrar en un dels túnels, senzillament vaig rompre a plorar", deia una usuària habitual del segon cinturó de ronda.

Però, independentment d'allò que proclama en públic el PP i a part l'evident satisfacció que li dona haver aconseguit, almenys, acabar les obres (hi hagué moments en què això no era pas gaire), els dirigents del partit admeten en privat que els perjudicis ocasionats pel projecte els poden passar factura a les eleccions d'aquest mes. Les autopistes han motivat més polèmiques imprevistes. Per començar, les grans acumulacions il·legals de terra procedents de les obres en una finca d'Abel Matutes, on l'empresari preveu de fer un camp de golf. Això ha crispat encara més molta gent. "Matutes s'ha apropiat la terra expropiada als pagesos per fer-se un camp de golf", ha denunciat Albert Prats. La Fiscalia de les Balears ja ha obert diligències per un presumpte delictes d'apropiació indeguda. A més, arran de les obres hi ha hagut talls de llum, d'aigua i de telèfon gairebé diaris en una barriada o una altra; s'han instal·lat fàbriques d'asfalt i formigó devora nuclis poblats; s'han eixugat pous d'aigua potable... "Vivim en un martiri permanent", assegura Daniel Prats, un veí de Sant Jordi que es declara "fart de veure com una filera ininterrompuda de camions de gran tonatge escampa terra i pols davant els comerços de Sant Jordi". També s'han destruït almenys una vintena de jaciments arqueològics, gairebé tots amb el vist-i-plau de la "conselleria-còmplice de Patrimoni", segons subratlla l'arqueòleg Ricard Marlasca, membre de la Plataforma.

Aquesta situació posa molt en qüestió el pronòstic del PP, segons el qual la població "estarà encantada" amb les autovies. Una enquesta publicada fa pocs dies pel *Diario de Ibiza* revela que

Les mobilitzacions populars contra la construcció desmesurada d'autopistes palesaven el rebulig clar d'una bona part de la població eivissenca.

només un 40 per cent de la població està d'acord amb la política de carreteres del Govern Balear i el Consell. La resta hi està en contra.

Però aquest 40 per cent continua essent, per a molts, un percentatge de suport a les noves autovies massa alt. Tal vegada perquè les obres tenen, malgrat tot, un gran nombre de seguidors, el PP no ha ocultat aquest aspecte de la seua gestió en la propaganda preelectoral. "Hem complit: les carreteres que ens mereixem", diu una tanca publicitària instal·lada a Eivissa. Als fulletons també es parla de les "carreteres segures" que s'han construït, tot i que les fotos sempre mostren els trams més discrets de les autovies.

Segons la mateixa enquesta de *Diario de Ibiza*, un percentatge clarament ma-

ajoritari de la població eivissenca pensa que el PP guanyarà les eleccions, tot i que el sondatge pronosticava una victòria de l'esquerra. El clima que es respira ara a l'illa pel que fa a les eleccions és bàsicament d'incertesa. És ver que una gran part de la població veu grans possibilitats d'una nova victòria de la dreta, però als dirigents del PP no els passa per alt que l'esquerra es presenta unida i amb un bon candidat per a guanyar el Consell Insular, Xico Tarrés, batlle de la ciutat d'Eivissa.

Només la jornada electoral sembla capaç de dissipar aquesta incògnita. Els eivissencs deixaran dit a les urnes el veredict sobre tot l'enrenou de les autovies.

Joan Lluís Ferrer